Pregaria.cat

Entrada

Paraula, realitat i cor

Aquests poden ser els tres angles del triangle de l'oració: Paraula de Déu, realitat de vida i el cor del que prega.

Déu parla, la vida ens parla i el cor vibra mogut per les paraules. Cap dels tres elements pot mancar. Si no atenem i acollim la Paraula, es fa un buit de sentit, de dimensió i d'escalfor. Si no atenem a la realitat, ens tanquem en una mena de vitrina aïllada del món. Si no atenem al nostre cor, la terra es resseca i les llavors no hi penetren. La TRINITAT DE L'ORACIÓ, Déu que parla, la vida que parla, i el cor que acull i ho viu en silenci i comunió.

Paraula de Déu. De forma molt significativa i especial en la Bíblia. També especialment quan és proclamada en comunitat. I a més, com que l'Esperit no està encadenat, on Ell vol: en els llocs i àmbits més impensables i imprevistos, de forma directa i en la ressonància... lliure, amorosa, colpidora, breu o llarga... sempre com Ell mateix i donant-se.

La vida que parla. Cal escoltar-la i especialment quan ho fem en el silenci interior. Massa sorolls sempre i quasi tots alhora, els signes dels quals anem destil·lant en l'oració quan, recollits, els renovem i discernim significats, motius, raons, relacions, fent de la vida, del món, dels amics, dels conflictes..., vida pròpia, comunió pròpia, responsabilitat pròpia. Sabem que Ell hi és, en la vida, com a Font, com a Possibilitat de ser, com a Llum i destí. Fantàstica i tràgica vida la que està sotmesa al temps i a l'espai.

El cor que acull. La comunió entre la Paraula i la vida penetra en el fons de nosaltres en la pregària i va esdevenint novetat. Ni és un Déu separat, ni una vida independent, és el Déu de la vida, que en el profund del que prega va penetrant com la Llum que unifica, que relaciona, que possibilita. Ja no sóc jo, ja és Crist qui viu en mi, el Verb encarnat en el món i a la història, i la resposta del cor ha de ser aquesta: EN TOT SERVIR I ESTIMAR.

Jesús Renau sj.